Vladislava Vojnović

Huncutkodó kora tavaszi fények

Bogdán József fordítása

Csendes párbeszéd ég és föld között.
Hideg kora tavaszi eső. A nagy szürkeségben
még nyújtózkodik egyet a virradat.
Sietnem kell, gyorsan múlik az idő.
A téli időszámítás foglyai vagyunk.
Sietnem kell, mert korán bezárják a postát,
a könyvtárat, az üzleteket.
Itt a város. Vacognak az intézményei.
A könyvtárból kijövet, hirtelen elállt az eső és
a huncutkodó fények mókás jeleneteket
pingáltak a házak hófehér mozivásznaira.
Jó volt így egyedül állni a szépség és a boldogság
tágas fénykörében, de nem sokáig tartott, mert a fák
rácsos ágai között már ott ásítozott az este.